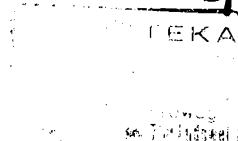

20 marca 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

FIGb 19/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

kl. 47a¹, 19/02

Nr 8342.

Hans Hoffmann
(Berlin, Niemcy).

Kl. 47 a 5.

47a¹, 19/02**Sworzeń do łączenia części maszyn i innych.**

Zgłoszono 22 lipca 1925 r.

Udzielono 31 stycznia 1928 r.

Pierwszeństwo: 23 lipca 1924 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy sworznia do łączenia ze sobą kilku jakichkolwiek części, w szczególności zaś stosowanych przy budowie maszyn i narzędzi, zastępując dotychczas używane masywne sworznie walcowe lub stożkowe.

Wynaleziony sworzeń stanowi pręt o przekroju okrągłym, zaopatrzony na całej swej długości w wyżłobienie, a na jednym lub obu końcach ścięcia stożkowe do łatwiejszego wstawienia sworznia w odpowiedni otwór. Sworzeń ten może być sporządzony z pręta pełnego, lecz najlepiej z ciągniętej rury, zaopatrzonej w szczelinę i pociętej na kawałki odpowiedniej długości.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia widok z boku, a fig. 2—widok z góry sworznia wydrążonego.

Wydrążony walec *a* zaopatrzony jest w podłużny wykrój *b* i posiada na dolnym swym końcu stożkowe ścięcie *c*. Średnica sztyftu *a* powinna być nieco większa od średnicy otworu, w który sworzeń ma być wbity. Wówczas, podczas wbijania, sworzeń sprężynuje w kierunku odśrodkowym i szczelnie przylega do ścianki otworu, co zapewnia nie tylko trwałe zamocowanie, lecz również doskonałe centrowanie się części ze sobą łączonych.

Sworzeń wyciąga się z otworu za pomocą wybijania go, albo też zaopatruje się w tym celu w otwór w pobliżu wykroju przy końcu, przyczem w otwór ten wstawia się odpowiedni klucz, przy pomocy którego sworzeń można odprężyć i wyciągnąć.

W wypadku działania na sworzeń

znacznych sił ścinających, można wstawić w sworzeń jeden lub kilka takichże sztyftów, zapożyczających otwór.

Sworzeń, którego jeden koniec jest zaopatrzony w zastrzoną lub ząbkowaną krawędź, można zastosować do wiercenia muru. Podczas wbijania trzyma się go przy pomocy odpowiedniej obrączki w stanie ściśniętym. Po usunięciu obrączki zewnętrzna powierzchnia sworznia przylega silnie do ścianki otworu w murze, co umożliwia bezpośrednie umocowanie w sworznieniu wieszadeł, haków i innych części. Powierzchnię wewnętrzną sworznia można

zaopatrzyć w gwint, w który można wkręcać śruby lub tym podobne części.

Zastrzeżenie patentowe.

Sworzeń do łączenia części maszyn i innych, znamieny tem, że sworzeń ten stanowi wydrążony walec, zaopatrzony na całej swej długości w szczelinę i co najmniej na jednym swym końcu ścięty stożkowo.

Hans Hoffmann.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

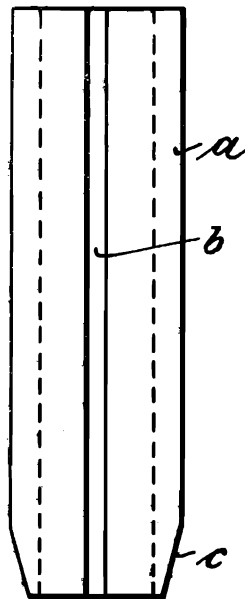

Fig. 2.

